

1. Kaik-ki kat-so-vat si-nu-a, Her-ra, sil-lä
 2. Kaik-ki kiit-tä-vät si-nu-a, Her-ra. Si-nun

si-nä an-nat meil-le ruo-kam-me a-jal-laan.
 kas-vois-ta-si meil-le rak-ka-us sä-tei-lee.

Si-nä kä-te-si a-vaat meil-le, ja lah-ja-si
 A-vaat sil-mäm-me, sydä-mem-me ja joh-da-ta

täyt-tää mei-dän kaik-ki-en e-lä-mäm-me.
 mei-tä tääl-lä hoi-vaamaan luo-tu-ja-si.

SÄK. 1 PSAIMI 145:15-16, SÄK. 2 NIILU RAUHALA 1984, VIRSIKIRJAAN 1986.

474

474 = II, 304, 313

ENGLANNISSA N. 1540

1. Nyt Her-ral-lem-me kii-tok-sen me
 kun lah-jo-jan-sa naut-ti-en yh-

nöy-rin mie-lin tuom-me, On Her-ra
 des-sä syöm-me, juom-me.

mei-dät ra-vin-nut ja ys-tä-vil-lä
 siu-nan-nut. Siis hän-tä y-lis-täm-me.

2.

Kun, Isä taivaan, ruumiimme
 näin ruokit armossasi,
 myös ruoki köyhät sielunne
 pyhällä sanallasi.

Niin saamme kasvaa uskossa,
 rakkaudessa. toivossa

Olof Pesonius 1836.
 Uud. Elias Lönnrot 1867.
 VIRSIKIRJAAN 1986.